

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 13621-09-18 ע' ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופט שמואל בר יוסף

תובעים

1. י.ע.

2. ד.ע.

ע"י ב"כ עוה"ד אבי גפן

נגד

1. א.ע.

2. ר.א.

ע"י ב"כ עוה"ד שרון פרץ

נתבעים

פסק דין

1 לפניי תובענה להצהיר, כי חוזה מתנה לפיו הועברו זכויות התובעים בדירה המצויה ברח' ש.ה.
2 (להלן: המתנה, הדירה ב.ש.ה) בטל, וכי הדירה שייכת לתובעים.

עובדות הצריכות לעניין

3
4
5
6
7
8
9 2. התובעים הם הוריו של הנתבע, הנשוי לנתבעת. בחיי נישואי הנתבעים אירע משבר בעקבותיו הגיש
10 הנתבע תביעת גירושין וכן תביעה כנגד אמה של הנתבעת. בד בבד הגישו התובעים את התביעה
11 דנא.

12 3. אין חולק על העובדות הבאות:

13 3.1. הדירה הייתה רשומה על שם התובעים והועברה במתנה על שם הנתבעים.

14 3.2. דירה שרכשה הנתבעת במהלך הנישואין (לפי הנטען באמצעות כספים שקיבלה בירושה
15 ובמתנה), המצויה ברח' ז' (להלן: הדירה בז'), נרשמה אף היא על שם הנתבעים.

16 3.3. ביום 25.10.2016 אושר הסכם ממון עליו חתמו הנתבעים (להלן: הסכם הממון). בהסכם
17 הממון נקבע (בין השאר), כי במקרה של גירושין תעבור הדירה ב.ש.ה לבעלותו הבלעדית של
18 הנתבע בעוד הדירה בז' תעבור לבעלותה הבלעדית של הנתבעת.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 13621-09-18 ע' ואח' נ' א' ואח'

טענות הצדדים

- 1
2
3 4. טענות התובעים הן, בתמצית, כלהלן:
- 4 4.1 המתנה נתנה בכפיה לנוכח איומה של הנתבעת להתגרש מהנתבע.
- 5 4.2 המתנה נתנה בתנאי שהנתבעים יחיו בשלום, ולכן משפרץ משבר בחיי נישואיהם והם צפויים
6 להתגרש יש להשיב את שניתן.
- 7 4.3 הדירה בשה איננה רשומה בלשכת רישום המקרקעין על שם הנתבעים. לפיכך, מדובר
8 בהתחייבות לתת מתנה המאפשרת לתובעים לחזור בהם. מאחר שהנתבעת בגדה בנתבע משך
9 שנים, זכאים התובעים לחזור בהם מהתחייבותם בגין התנהגות מחפירה.
- 10 4.4 מצבם הרפואי של התובעים התדרדר מאז מתן המתנה והם זקוקים לדירה בשה.
- 11 4.5 הנתבעים לא שינו את מצבם לרעה בהסתמך על המתנה.
- 12 5. טענות הנתבעת הן, בתמצית, כלהלן:
- 13 5.1 משעה שהמתנה נתנה ביום 4.11.2009 התביעה התיישנה.
- 14 5.2 לנוכח טענת התובעים כי בגידותיה הנטענות של הנתבעת התרחשו משך שנים, התביעה לוקה
15 בשיהוי.
- 16 5.3 הטענה לפיה התובעים נכפו לתת את המתנה נטענה לראשונה בחקירת התובעים.
- 17 5.4 המתנה לא הותנתה בתנאי כלשהו. התובעים נמנעו מלהעיד את עורך הדין שערך את תצהירי
18 המתנה, מחדל הפועל לחובתם.
- 19 5.5 הדירה בשה נרשמה על שם הנתבעים בלשכת רישום המקרקעין ולאחר מכן נמחק הרישום
20 עקב חתימת הסכם פינוי בינוי. לפיכך, מדובר במתנה שהושלמה ולא ניתן לחזור הימנה. מכל
21 מקום, לא הוכחה התנהגות מחפירה.
- 22 5.6 לא חל שינוי לרעה במצבם של התובעים בעוד הנתבעת שינתה את מצבה בהסתמך על
23 המתנה. בכלל זה רשמה הנתבעת את הדירה בז' גם על שם הנתבע לאור המתנה ובהסתמך
24 עליה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 13621-09-18 ע' ואח' נ' א' ואח'

דיון והכרעה

- 1
- 2 6. אין בידי לקבל את טענת הנתבעת, כי התביעה התיישנה. טענת התובעים היא, כי לאור המשבר
- 3 שפרץ לאחרונה בין הנתבעים התחוויר להם כי הנתבעת לא הייתה נאמנה לנתבע, עובדה זו
- 4 מצדיקה, לטעמם, את ביטול המתנה. משעה שהמשבר פרץ בתחילת שנת 2018 אין מקום לקבוע,
- 5 כי העובדות הנדרשות לשם גיבוש עילת תביעה קונקרטיה היו בידיעת התובעים (סעיף 8 לחוק
- 6 ההתיישנות, התשי"ח-1958, עא 2919/07 מדינת ישראל - **הוועדה לאנרגיה אטומית נ' עדנה גיא-**
- 7 **ליפל (2010)**).
- 8 7. הצדק עם הנתבעת, כי הטענה לפיה המתנה נכפתה על התובעים לנוכח איומיה להתגרש לא נטענה
- 9 בכתב התביעה. לפיכך העלאת הטענה בחקירות התובעים ובסיכומים מהווה הרחבת חזית אסורה
- 10 (עא 546/04 **עיריית ירושלים נ' שרותי בריאות כללית (2009)**). למעלה מן הצורך, התובעים כשלו
- 11 להוכיח, כי הנתבעת איימה להתגרש, ובצדק מצוין ב"כ הנתבעת את מחדלם להעיד את עורך דין
- 12 ס', שערך את תצהירי המתנה. בשים לב לכך שעו"ד ס' הובא על ידי התובעים, ושימש פרקליטם
- 13 בעניינים שונים ("**עו"ד של המשפחה**" כדברי הנתבע בעדותו עמ' 11 שו' 15, וכן עדות התובעת
- 14 בעמ' 6 שו' 3, ועדות אחיו של הנתבע בעמ' 15 שו' 7), מחדלם להעידו מהווה ראיה שלילית
- 15 משמעותית לחובתם (עא 7870/09 **משה אבוטבול נ' מנהל מקרקעי ישראל, רשות הפיתוח (2014)**)
- 16 (. זאת ועוד, האיום הנטען בגירושין איננו עולה כדי כפיה, הן משום שלא דבק בו פסול (מבחינה
- 17 חוקית או חברתית או כלכלית), והן משום שלתובעים הייתה חלופה מעשית שלא להיכנע לאיום
- 18 הנטען (עא 3230/14 **פלוני נ' קיבוץ מעברות אגודה שיתופית להתיישבות חקלאית (2015)**). בכלל
- 19 זה, וכאמור לעיל, זכו התובעים ליעוץ משפטי עצמאי מטעמם, עובדה המאיינת את הכפיה הנטענת
- 20 (שם).
- 21 8. זאת ועוד, הצדק עם הנתבעת, כי התביעה לביטול המתנה בטענת הכפיה לוקה בשיהוי חוזי
- 22 משמעותי בגינו אבדה לנתבעים זכות הביטול. סעיף 20 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973
- 23 קובע, כי חוזה יבוטל תוך זמן סביר לאחר שנודע למבטל שפסקה הכפיה. והנה, הודעת הביטול
- 24 (על דרך הגשת התביעה דנא) נשלחה שנים רבות לאחר איומה הנטען של הנתבעת בגירושין. משכך,
- 25 אבדה לתובעים זכות התביעה בעילה זו (ע"א 5806/02 **ארביב נ' קרני, פ"ד נח(5) 193, 201**).
- 26 9. אין בידי לקבל את טענת התובעים, כי מדובר במתנה המותנית בתנאי מפסיק שמהותו קרע ביחסי
- 27 הצדדים. הלכה פסוק היא, כי מי שמבקש להתנות מתנה בתנאי מתלה או בתנאי מפסיק... צריך
- 28 לעשות זאת בצורה ברורה, הניתנת לזיהוי. עוד נפסק, כי בהיעדר ראיות, אין מקום לטעון
- 29 לקיומו של תנאי, ואין ליצור חיוב שלא גובש מעיקרו בעת מתן המתנה. ההנחה היא, שמתנה
- 30 שהוקנתה היא סופית ובלתי הדירה, והעובדה, שתקוות לעתיד מתבדות, אינה, כשלעצמה,
- 31 עילה לראייתה של מתנה כבטלה (עא 343/87 **דפנה פרי נ' משה פרי, פ"ד מד(2) 154, 164**).
- 32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 13621-09-18 ע' ואח' נ' א' ואח'

- 1 בלשון אחרת, חוזה מתנה משמיע, מניה וביה, רצון הקניה על אתר וללא תנאי. לפיכך, חזקה היא,
2 שמתנה איננה מותנית ועל הטוען אחרת הנטל להניח ראיות בעלות משקל משמעותי לקיומו של
3 התנאי הנטען על ידו. במקרה דנא, לא הונחה ראיה כלשהי לכך שהמתנה הותנתה בתנאי כלשהו.
4 נהפוך הוא, התובעת הודתה, כי אפילו בא כוחה, עו"ד ס', לא ידע אודות התנאי הנטען, כי תנאי
5 זה לא צוין במקום כלשהו, והיחידים שהיו מודעים לו הם התובעים (עמ' 6 שו' 14-7). זו ואף זו,
6 הנתבע הודה, כי גילה את אוזנם של התובעים אודות תוכן הסכם הממון טרם חתימתו, וכי
7 ההסכם נחתם לאור איומי גירושין מצד הנתבעת (עמ' 13 שו' 1-4, וכן עדות התובעת בעמ' 6 שו'
8 15-25, ועדות אחיו של הנתבע בעמ' 15 שו' 9-10). אילו היה ממש בטענת התנאי האמור, היו
9 התובעים עומדים על כך שהתנאי יפורש בהסכם הממון, שעה שלטענתם איום בגירושין כבר היה
10 ברקע. מחדלם של התובעים על רקע תוכנו של הסכם הממון מעיד בקול ברור, כי המתנה לא
11 הותנתה בתנאי כלשהו. לפיכך, אין מקום לקרוא אל תוך חוזה המתנה תנאי שלא פורש בו, שאם
12 לא כן תהפוך כל מתנה להדירה (עא 384/88 אריאלה זיסרמן נ' דוב זיסרמן, פ"ד מג(3) 205, 208).
- 13 10. לא למותר לציין, כי טענת הכפיה וטענת התנאי מוציאות זו את זו. כפיה משמעותה היעדר גמירות
14 דעת להתקשר בחוזה, בעוד קיומו של תנאי משמיע מניה וביה גמירות דעת להתקשר בחוזה על
15 תנאי. ממילא לא יכולים התובעים להשמיע גרסאות עובדתיות סותרות בכל הנוגע לגמירות
16 דעתם להתקשר בחוזה המתנה דנא.
- 17 11. אין בידי לקבל את טענת התובעים, כי המתנה לא הושלמה ולכן הם רשאים לחזור בהם הימנה
18 (כאמור בסעיפים 5(ב) ו-5(ג) לחוק המתנה, התשכ"ח-1968). מהעתק הרישום בפנקס הבתים
19 המשותפים (נספח ג' לכתב ההגנה) עולה, כי הדירה נרשמה ביום 23.6.2010 על שם הנתבעים. בכך
20 הסתיימה המתנה ברישום ואבדה לתובעים זכות החזרה. לא למותר לציין, כי התובעים טענו
21 בחוסר תום לב, כי הדירה אינה רשומה על שם הנתבעים ואף צרפו נסח רישום מקרקעין (נספח ג'
22 לכתב התביעה) ממנו נפקד שם של האחרונים. אלא שאין חולק, כי מחיקת שם של הנתבעים
23 הייתה פועל יוצא של הסכם פינוי בינוי עליו חתמו הנתבעים לאחר שכבר היו רשומים כבעלים של
24 הדירה. ברי, כי עובדה זו איננה הופכת מתנה שהקנייתה הסתיימה להתחייבות לתת מתנה. אף
25 ברי, כי התובעים ניסו להטעות וטענו ביודעין טענה שאיננה אמת. לפיכך, אין צורך לדון בשאלה
26 האם התקיים איזה מתנאי סעיפים 5(ב) או 5(ג) לחוק המתנה. בכלל זה אין מקום לדון בטענה, כי
27 חוסר נאמנות (הנטען) של הנתבעת לנתבע מהווה התנהגות מחפירה כלפי התובעים, ולטעמי יש
28 בכך ספק מהותי.
- 29
- 30
- 31

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 13621-09-18 ע' ואח' נ' א' ואח'

סופו של דבר

1

2

12. התובעים לא הוכיחו איזו מטענותיהם, ולפיכך התביעה נדחת.

3

13. הלכה פסוקה היא, כי בהיעדר טעמים מיוחדים ראוי לפסוק הוצאות ראליות (רע"א 5919/14 בכר

4

נ. המברשת רוחמה אגודה שיתופית חקלאית בע"מ (2015). יתירה מזו, לאור חולשת הטענות

5

ועיתוי הגשת התובענה, יש רגליים לסברה כי מדובר בתביעה טקטית, שנועדה לסייע לנתבע

6

במאבקו בנתבעת. שטר זה שובר בצדו (לעניין פסיקת הוצאות בתביעה טקטית, ראו תא (מרכז)

7

28567-02-13 אבי תם נ' אלירן (אליהו) אלול (2015)). התובעים הועמדו על חולשת טענותיהם

8

כבר בדיון הראשון, אך הם בחרו לנהל את ההליך עד סופו. על כל אלה נוסף חוסר תום הלב,

9

כאמור בסעיף 5 לעיל. לנוכח האמור, כמו גם בשים לב לשווי מושא התביעה, אני מחייב את

10

התובעים לשלם לנתבעת שכר טרחת עורך דין בסכום של 35,000 ₪.

11

תואיל המזכירות לסגור את התיק.

12

13

ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים.

14

15

ניתן היום, כ"ח אדר ב' תשע"ט, 04 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.

16

17

שמואל בר יוסף, שופט

18

19

20

21

22

23